

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 133)
udviklingsministerråd
(Offentligt)

URU, Alm. del - bilag 38 (Løbenr. 2662)
UPN, FT del - bilag FT 21 (Løbenr. 2663)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag Journalnummer

Kontor

1 400.C.2-0

EU-sekr.

26. oktober 2000

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 3. november 2000 - dagsordenspunkter rådsmøde (udviklingsministre) den 10. november 2000 - vedlægges Udenrigsministeriets aktuelt notat over de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

UDENRIGSMINISTERIET S.1. j.nr. 400.E.2-0-0

Sydgruppen Den 25 . oktober 2000.

Møde i Rådet (udviklingsministre)

den 10. november 2000.

Aktuelt notat.

1. Rådserklæring om Fællesskabets udviklingspolitik. 2

2. Landestrategiformater. 4

- 3. Fattigdom og smitsomme sygdomme. 5
- 4. Forordninger om indsats mod personelminer. 6
- 5. Forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand. 6
- 6. Sammenhængende udviklingsindsats (migration). 7
- 7. 3. FN-konference om de mindst udviklede lande. 7
- 8. Forberedelsen af Klimakonventionens COP 6. 8

Rådserklæring om Fællesskabets udviklingspolitik.

Revideret udgave af aktuelt notat fremsendt forud for møde i Rådet (udviklingsministre) den 18. maj 2000.

(DOK. KOM(2000) 212 endelig udgave)

På baggrund af evalueringerne af Fællesskabsbistanden til Asien og Latinamerika (ALA), Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og Middelhavslandene (MED) samt den humanitære bistand anmodede Rådet (udviklingsministre) på mødet den 21. maj 1999 Kommissionen om at udarbejde et generelt policy papir for Fællesskabsbistanden. Den 26. april 2000 vedtog Kommissionen en meddelelse om Fællesskabets udviklingspolitik. **Meddelelsen blev præse nteret af Kommissær Poul Nielson på mødet i Rådet (udviklingsministre) den 18. maj 2000.**

Meddelelsen kan opdeles i to hovedkategorier: Overordnede målsætninger for Fællesskabsbistanden og anbefalinger til effektivisering af bistandsimplementeringen. Generelt anbefales en reorientering af bistanden med øget fokus på fattigdomsbekæmpelse og mere ensartede regler for de forskellige modtagerlanderegioner. Differentiering og diversificering bør indgå i bistandsindsatsen over for det enkelte modtagerland. Dette indebærer efter Kommissionens opfattelse, at der stadig vil kunne ydes bistand til mellemindkomstlande med henblik på makroøkonomisk stabilitet. Fokus bør endvidere lægges på kønsaspektet, miljø og privatsektor udvikling samt en koncentration af indsatsen inden for færre områder. Desuden fremhæves behovet for effektivisering af implementeringsprocedurerne, øget decentralisering og sektorprogrammering, samt forbedring af finanskontrollen.

Meddelelsen omtaler de udfordringer bistandssamarbejdet i dag stilles overfor. Det fremhæves, at udviklingspolitikken er en multidimensional proces som dækker økonomisk vækst, der er bredt baseret og retfærdigt fordelt, sociale ydelser,

miljøhensyn, kønsspørgsmål, kapacitets- og institutionsopbygning, udvikling af den private sektor samt menneskerettigheder og god regeringsførelse.

Det fremhæves, at der generelt er tre hovedområder, hvor Fællesskabets målsætninger kan forfølges: udviklingssamarbejde, politisk dialog og handelspolitik. Ifølge Kommissionen kan bistandssamarbejdet ikke vurderes isoleret, men bør ses i sammenhæng med de øvrige hovedområder, således at den potentielle synergieffekt udnyttes i videst muligt omfang. Fællesskabets samlede finansielle og politiske indsats bør anvendes til at fremme en positiv udvikling i modtagerlandene. Behovet for at skabe kohærens mellem indsatserne inden for handel, udvikling og politisk samarbejde fremhæves.

Kommissionen fremhæver i policy papiret, at fattigdomsbekæmpelse og det lokale ejerskab for udviklingsprocessen skal være udgangspunktet for Fællesskabsbistanden. **Samarbejdet skal i videst mulig udstrækning være baseret på modtagerlandenes egne udviklingsstrategier.**

Fællesskabsbistanden foreslås koncentreret på et mere begrænset antal sektorer. Kommissionen foreslår især koncentration på handel og udvikling, regional integration og samarbejde samt støtte til makroøkonomiske politikker med særlig forbindelse til fattigdomsbekæmpelse især sektorprogrammer på det sociale område (sundhed og uddannelse). Der bør lægges yderligere vægt på sammenhængen mellem nødhjælp, rehabilitering og udviklingsbistand.

Kommissionen anbefaler bl.a., at hele program - og projektcyklusen samles under en fælles administration. Kommissionen foreslår, at EU's tilstedeværelse og indflydelse i internationale bistandsfora forøges samt, at der sikres en bedre sammenhæng i Fællesskabets positioner.

Rådet (udviklingsministre) traf den 18. maj 2000 bl.a. beslutning om på basis af meddelelsen at udfærdige en fælles generel politisk erklæring med rammer for Fællesskabets udviklingspolitik. På mødet i Rådet (udviklingsministre) den 10. november 2000 forventes en sådan generel politisk erklæring vedtaget. I erklæringen forventes bl.a. at indgå følgende elementer:

Understregning af at hovedmålsætningen for Fællesskabets udviklingsbistandspolitik er fattigdomsbekæmpelse. Fællesskabet vil støtte strategier for fattigdomsbekæmpelse i lyset af hvert enkelt modtagerlands særlige situation og med sikring af modtagerlandets ejerskab bl.a. gennem dialog mellem regering og det civile samfund. Fællesskabets bistandsindsats vil særligt blive rettet mod de mindst udviklede lande og andre lavindkomstlande. Fællesskabets bistandsaktiviteter vil blive koncentreret om handel og udvikling, regional integration, støtte til makroøkonomiske politikker, transport, fødevarerikkerhed og bæredygtig udvikling af landbruget samt kapacitetsopbygning med henblik på at fremme god regeringsførelse og retsstatprincipper. Respekten for menneskerettigheder og demokrati vil fortsat være fundamentale principper i udviklingssamarbejdet. Fællesskabet og EU-medlemsstaterne bør koordinere deres udviklingssamarbejdsprogrammer med henblik på at sikre maksimal indsats. Det anføres endvidere i erklæringsforslaget, at Rådet finder, at en handlingsplan for implementeringen af bistanden er af væsentlig betydning. Rådet ser frem til fremlæggelsen af en sådan plan og til Kommissionens årsrapporter om bistandssamarbejdet.

Et forslag til erklæring fra Rådet (udviklingsministre), der kan indgå i drøftelserne i Rådet (udenrigsministre) om effektiviseringen af EU's eksterne relationer, forventes udarbejdet inden rådsmødet den 10. november bl.a. baseret på de erfaringer, der er indhentet gennem evalueringerne af Fællesskabsbistanden.

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg med henblik på orientering - senest forud for rådsmødet (udviklingsministre) den 18. maj 2000. Folketingets Europaudvalg modtog i den forbindelse et aktuelt notat om sagen.

Landestrategiformater.

Nyt notat.

(DOK. SEC (2000) 1049)

Som opfølgning på konklusionerne af 21. maj 1999 fra mødet i Rådet (udviklingsministre) om komplementaritet mellem Fællesskabets og medlemsstaternes udviklingsbistand har Kommissionen den 21. juni 2000 fremlagt et arbejdspapir vedrørende formatet for landestrategipapirer for Fællesskabsbistanden. Af arbejdspapiret fremgår, at selv om

landestrategierne kan have forskellig udformning, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt i forhold til det enkelte modtagerland, bør enhver landestrategi indeholde følgende elementer:

En beskrivelse af EU's/Fællesskabets målsætninger for udviklingssamarbejde og en beskrivelse af den udviklingspolitiske dagsorden i modtagerlandet, herunder landets egne udviklingsmålsætninger og dets strategi for at nå disse målsætninger. En analyse af den politiske, økonomiske og sociale situation i modtagerlandet, herunder de aktuelle politikkers bæredygtighed og de udfordringer landet på mellemlangt sigt står overfor. En oversigt over tidligere og igangværende samarbejde (med henblik på udnyttelse af hidtidige erfaringer) samt information om medlemsstaternes og andre donorerers programmer. Fællesskabets strategi for indsatsen i det pågældende land, dennes sammenhæng med øvrige Fællesskabspolitikker, og sammenhængen mellem Fællesskabets og medlemsstaternes udviklingsstrategier for det pågældende land og i forhold til andre donorer. Disse elementer skal være basis for et arbejdsprogram for Fællesskabets udviklingsindsats i det pågældende land - et såkaldt 'Nationalt Indikativt Program'. Udformningen af landestrategien skal finde sted på basis af drøftelser med modtagerlandet og i konsultation med medlemsstaterne.

På baggrund af Kommissionens arbejdsrapport har Formandskabet fremlagt et forslag til rådskonklusioner, hvori det understreges, at modtagerlandet bør være den drivende kraft på basis af de udviklingsstrategier, landet selv har defineret, og at landestrategien, hvor det er muligt, skal indplaceres i en videre ramme, herunder ikke mindst de rammer, som opstilles af 'Poverty Reduction Strategy Papers', der udarbejdes af landene selv på opfordring fra Verdensbanken og IMF, 'Comprehensive Development Framework' (Verdensbanken) og FN's ramme for udviklingsbistand (UNDAF). De Nationale Indikative Programmer skal evalueres regelmæssigt. Modtagerlandets ejerskab til udviklingsprocessen skal sikres.

I forhold til det interne samarbejde i EU fremhæves det i forslaget, at koordinationen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne indbyrdes skal intensiveres både i modtagelandene, i Bruxelles og i hovedstæderne. Medlemsstaterne og Kommissionen bør udveksle information om udvikling af landestrategier, om relevante sektorer og om sektorprogrammering. Det skal undersøges om Kommissionen og interesserede medlemsstaterne kan udvikle fælles analyseredskaber.

I udkastet til rådskonklusioner anmodes Kommissionen om at anvende den beskrevne ramme for udformning af landestrategier for alle udviklingslande, der modtager bistand især baseret på aftalerne med AVS-landene og på basis af forordningerne om samarbejdet med udviklingslandene i Asien og Latinamerika samt i middelhavsområdet. På denne baggrund anmodes Kommissionen om, at sikre, at medlemsstaterne deltager fuldt ud i forberedelse, godkendelse og gennemgang af Nationale Indikative Programmer og strategidokumenter. Dette samarbejde skal betragtes som en fortløbende proces, der omfatter hele projektcyklussen.

Erfaringer gjort af andre donorer særligt Bretton Woods institutionerne, FN-organisationerne og andre organisationer skal udnyttes, når landestrategierne udarbejdes. Bæredygtig udvikling, fattigdomsbekæmpelse og integration i det internationale økonomiske system, bør indgå som prioriteter for udviklingsaktiviteterne. Der bør samtidig tages hensyn til horisontale emner som ligestilling mellem kønnene, miljø, analyse af konfliktfaktorer, menneskerettighedssituationen og god regeringsførelse. Hvor der er behov derfor, bør der under udarbejdelsen af landestrategier tages hensyn til nødhjælpsaspekter samt til overgangen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og mere langsigtet udviklingsbistand.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget et aktuelt notat om sagen.

Fattigdom og smitsomme sygdomme.

Nyt notat.

(DOK. KOM(2000) 585 endelig udgave)

Kommissionen har fremlagt en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om bekæmpelse af de tre store, smitsomme sygdomme HIV/AIDS, malaria og tuberkulose.

Forslaget skal ses både som et supplement til meddelelsen fra april 2000 om Fællesskabets udviklingspolitik og som en opfølgning på Rådets (udviklingsministre) konklusioner af 18. maj 2000 om HIV/AIDS, malaria og tuberkulose.

Den politiske strategi, som den er udformet i meddelelsen, er EU's første svar på anbefalingerne fra G8-topmødet i Okinawa i juli 2000, og den ligger på mange punkter på linje med den "Massive Effort"-strategi, der er under udarbejdelse i WHO-regi.

Meddelelsen definerer tre kerneområder for en intensiveret indsats fra Fællesskabets side og understreger, at hvis denne skal være effektiv, skal den integrere flere sider af Kommissionens virksomhed og ske i samarbejde med partnerlande, internationale organisationer og medlemsstaterne.

De tre områder er 1) optimal virkning af den eksisterende indsats for at styrke udviklingslandenes sundhedssystemer, 2) øget adgang til økonomisk overkommelige medicinalprodukter og 3) øget forskning og udvikling af medicin og vacciner.

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for mødet i Rådet den 18. maj 2000. Folketingets Europaudvalg modtog i den forbindelse et aktuelt notat om sagen.

Forordninger om indsats mod personelminer.

Nyt notat.

(DOK. KOM(2000) 111 endelig udgave)

Fællesskabets indsats imod personelminer finansieres af en række forskellige budgetlinier og er baseret på flere forskellige forordninger vedrørende humanitær bistand, rehabilitering og genopbygning i udviklingslande, bistand til det tidligere Jugoslavien, hjemstavnsfordrevne i Asien og Latinamerika samt en fælles aktion af oktober 1996 under FUSP.

Kommissionen har fremlagt en meddelelse (KOM(2000) 111 (endelig udgave) af 14. marts 2000) om styrkelse af EU's indsats imod personelminer, hvori indsatsen foreslås bedre koordineret og styrket med en fælles rådsforordning som retsgrundlag og finansieret over en fælles budgetlinie.

Spørgsmålet om retsgrundlag, og om hvorvidt det er nødvendigt fortsat af basere EU's indsats på flere retsakter, er fortsat under drøftelse, og der forventes et nyt udspil fra formandskabet og Kommissionen.

Rådet (udviklingsministre) forventes at modtage en orientering fra Kommission og formandskabet om status for forhandlingerne. Der forventes ikke truffet beslutning i Rådet (udviklingsministre) den 10. november.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget et aktuelt notat om sagen.

Forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand.

Nyt notat.

(DOK. KOM(1996) 143 endelig udgave)

Kommissionen fremlagde i 1996 en meddelelse om forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand. Meddelelsen blev positivt modtaget og gav anledning til en bred debat samt vedtagelse af rådskonklusioner, som støttede en højere grad af samordning af de forskellige indsatser, primært i 12 pilot-lande/regioner.

Kommissionen anførte i sin meddelelse (KOM (1999) 468 af 26. oktober 1999) om evalueringen af ECHO og EU's fremtidige humanitære bistand, at en ny meddelelse om forbindelserne mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand ville blive fremlagt i 2000. Denne meddelelse er stadig under forberedelse. Efter anmodning fra formandskabet forventes Kommissionen til mødet i Rådet (udviklingsministre) at fremlægge et uformelt statuspapir. Det te

papir er endnu ikke fremlagt. Rådet forventes at modtage en mundtlig orientering fra Kommissionen. Der forventes ikke truffet beslutning i Rådet.

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (udviklingsministre) den 18. maj 2000 under punktet 'Horisontale aspekter af europæisk udviklingspolitik' (dagsordenens pkt. 7). Folketingets Europaudvalg modtog i den forbindelse et aktuelt notat.

Sammenhængende udviklingsindsats (migration).

Nyt notat.

Formandskabet har uden forudgående drøftelser fremlagt et oplæg om asyl og migration. Formandskabets oplæg er fremkommet sent i forberedelserne af udviklingsministerrådsmødet.

På basis af Det Europæiske Råds konklusioner fra Tampere i 1999 om bl.a. asyl og migration, den nedsatte højniveauarbejdsgruppes arbejde på dette område, Cotonou-aftalens bestemmelser om migration og udfaldet af et seminar om migration i Paris i juli måned 2000 foreslås det, at Kommissionen anmodes om at meddele , hvordan den vil foreslå, at Cotonou-aftalens bestemmelser om migration sættes i værk, og at det bør undersøges, hvordan der under hensyntagen til Fællesskabets og medlemslandenes udviklingspolitikker kan udvælges pilotprojekter, der kunne støttes inden for rammerne af de handlingsplaner, der er fastlagt af højniveauarbejdsgruppen.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget et aktuelt notat om sagen.

3. FN-konference om de mindst udviklede lande.

Nyt notat.

FN's Generalforsamling besluttede i 1997 at afholde den 3. FN-konference om de mindst udviklede lande (UNLDC III). EU vil være vært for den 7 dage lange konference, der skal finde sted i Europa-Parlamentets bygning i Bruxelles den 14.-20. maj 2001.

I mandatet for konferencen er indgår tre hovedtemaer: 1) Vurdering af virkninger af UNLDC II-handlingsprogrammet, der blev vedtaget på den 2. FN-konference, for 1990'erne på landeniveau; 2) Evaluering af gennemførelsen af internationale bistandsforanstaltninger (herunder statslig udviklingsbistand, gæld, handel og investeringer); 3) Formulering af nye politikker og tiltag på nationalt og internationalt niveau, der kan fremme de fattigste landes bæredygtige udvikling gennem en gradvis indlemmelse i verdensøkonomien. På konferencen forudses vedtaget et slutdokument med et nyt handlingsprogram for de mindst udviklede lande samt en politisk erklæring. Under UNLDC III vil der desuden være debatter og rundbordsdrøftelser, et NGO-forum og en række andre parallelle arrangementer.

FN's organisation for handel og udvikling, UNCTAD, fungerer som koordinerende sekretariat for UNLDC III. Konferencens praktiske forberedelser m.h.t. form og indhold er i øvrigt henlagt til en forberedende komité (Prep.Com) under FN's Generalforsamling, som mødtes første gang den 24.-28. juli 2000 i New York. Derudover afholdes som oplæg til UNLDC III også forberedelsesmøder på ekspertniveau, regionale konferencer og en række rundbordsmøder.

EU spiller som vært for UNLDC III, og i kraft af Fællesskabets og medlemsstaternes udviklings- og handelspolitik overfor de mindst udviklede lande (herunder Cotonou-aftalen) en hovedrolle i konferencens praktiske og substantielle forberedelse og gennemførelse. Der er i EU-regi nedsat en særlig arbejdsgruppe, hvor man bl.a. drøfter udformningen af fælles EU-retningslinjer vedrørende holdningen til konferencens temaer. Det er også planen at identificere nye fælles initiativer til fordel for de mindst udviklede landes udviklingsmuligheder.

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (udviklingsministre) den 18. maj 2000. Folketingets Europaudvalg modtog i den forbindelse et aktuelt notat.

Forberedelsen af Klimakonventionens COP 6.

Nyt notat.

Forberedelsen af den 6. partskonference under FN's klimakonvention den 13.-24. november 2000 i Haag er sat på dagsordenen for rådsmødet (udviklingsministre) den 10. november 2000.

Formålet med drøftelserne er at markere, at udviklingsproblematikken og anvendelsen af bistandsmidler er udviklingsministrenes ansvar og et område, hvor de kan og bør yde et bidrag til klimaforhandlingerne

Forberedelsen af den 6. partskonference, behandles endvidere på det ekstraordinære møde i Rådet (miljøministre) den 7. november 2000.

Der foreligger ikke forslag til rådskonklusioner for mødet i Rådet (udviklingsministre) den 10. november 2000.

Spørgsmålet om klima og udvikling har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for mødet i Rådet (udviklingsministre) den 11. november 1999 og den 18. maj 2000. Folketingets Europaudvalg modtog forud for begge møder et aktuelt notat.